ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
06/06/2026

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

(Ενδεικτικές απαντήσεις)

ΘΕΜΑ Α

Α1.

α. ΣΩΣΤΟ (σελ. 314)

β. ΛΑΘΟΣ (σελ. 293)

γ. ΛΑΘΟΣ (σελ. 288)

δ. ΣΩΣΤΟ (σελ. 301)

ε. ΣΩΣΤΟ (σελ. 207)

Α2.

1. δ (σελ. 228)
2. δ (σελ. 237)

Β1.

1. δ (σελ. 220)
2. ε (σελ. 236)
3. α (σελ. 296)
4. β (σελ. 353)
5. γ (σελ. 258, 262)

Ο.Ε.Φ.Ε.

Β2.

α. Α. Γκαουντί (σελ. 254)

β. Α. Τζιακομέτι (σελ. 322)

γ. Τέχνες και Χειροτεχνίες (σελ. 248)

δ. Video Art (σελ. 355)

ε. Νούφαρα (σελ. 239)

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

α. Ο τίτλος του έργου είναι «Φωτεινά σινιάλα (Βίδα Αρχιμήδη)» του Τάκη Βασιλάκη και ανήκει στην Κινητική Τέχνη (Kinetic Art). (σελ. 342)

β. Ο Έλληνας καλλιτέχνης, για να δημιουργήσει κινητικά έργα, χρησιμοποίησε τους ηλεκτρομαγνήτες. Οι κινήσεις στο έργο του προκαλούνται από τις ελκτικές δυνάμεις μεταξύ των μαγνητών. Δούλεψε επίσης και με το φωτοβολταϊκό τόξο· σ' αυτή την περίπτωση η κίνηση δημιουργείται με τη μετατροπή του φωτός σε ηλεκτρική ενέργεια και της ηλεκτρικής σε μηχανική (κινητική) ενέργεια, μέσω κινητήρα. (σελ. 342)

γ. Πρέπει να επισημανθεί ότι οι μορφές στο έργο του καλλιτέχνη δεν είναι αυτοσκοπός. Οι κινήσεις των μορφών είναι η ουσία του έργου του. (σελ. 342)

δ. Ο Ελβετός Τινγκελύ, οι Έλληνες Τάκις και Χρύσα είναι μερικοί από τους καλλιτέχνες που, καθένας με τον τρόπο του, δούλεψαν στο τρίπτυχο χώρος - φως - κίνηση, με μια γλυπτική έξω από κάθε σύμβαση, υιοθετώντας νέους όρους, για να προσδιοριστεί το έργο τους όπως "φωτοδυναμισμός" ή "χωροδυναμική". Κοινή χαρακτηριστική τάση των καλλιτεχνών που δημιούργησαν γλυπτά της κίνησης και του φωτός ήταν να συγχωνευθεί η τέχνη με τη σύγχρονη επιστήμη. (σελ. 335)

ε. Τα έργα της Οπ Αρτ δημιουργούν την ψευδαίσθηση της κίνησης. Η Κινητική Τέχνη (Kinetic Art) όμως αναπαράστησε την ίδια την κίνηση. (σελ. 333)

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

α. Ο Τεοντόρ Ζερικό ήταν ένας από τους πρωτοπόρους του ρομαντισμού. Στα ταξίδια του στην Ιταλία μελέτησε τον Μιχαήλ Άγγελο και τον Καραβάτζιο. Από

Ο.Ε.Φ.Ε.

τη μελέτη του έργου τους πηγάζουν η δυναμική απόδοση των σωμάτων και η δραματική ένταση των χρωμάτων και στα δικά του έργα. (σελ. 210)

β. Η "Μέδουσα", πολεμικό καράβι που ταξίδευε προς τη Σενεγάλη, αποικία της Γαλλίας, ναυάγησε στις 2 Ιουλίου 1816. Το γεγονός είχε συγκλονίσει την κοινή γνώμη της Γαλλίας και είχε προκαλέσει έντονες συζητήσεις. (σελ. 210)

γ. Ολόκληρη η σύνθεση εκφράζει μια συνεχώς αυξανόμενη ένταση, που κορυφώνεται στο επάνω τμήμα του πίνακα. Κάθε μορφή αποτελεί σχεδόν μια αυτόνομη ενότητα με πολύπλοκες κινήσεις και αντιθέσεις. (σελ. 210)

δ. Το φως, πέφτοντας πάνω στα σώματα των ναυαγών, πολλαπλασιάζει τη δραματικότητα στις εκφράσεις των προσώπων και στις κινήσεις των σωμάτων. Το θέμα αποκτά ένταση προς το βάθος, χάρη στην προοπτική, και συγχρόνως ανοίγεται προς τα δεξιά και προς τα αριστερά, με την έκταση της σχεδίας, δημιουργώντας μεγαλύτερη συγκίνηση στο θεατή. (σελ. 210)

Ο.Ε.Φ.Ε.